

[Niels Frederiksen.]

drift og Initiativ, ruste den til at udnytte de givne Betingelser og Muligheder stærkere og stærkere Generation efter Generation, men saa forbeholder sig Ret til at sige som Grundejer og Kapitalejer: Jo dygtigere I bliver, og jo flere I bliver, desto mere kan vi faa ud af den Dygtighed, som I præsterer i den Produktion, I gaar ud til.

At man foregøglr Danmarks Ungdom den Betragtning Rigtighed, at det, det gælder om, er, at der skabes mest mulig Kapital til Udlaan til de Produktionssteder, som er en Grundbetingelse for, at man overhovedet kan faa Lov til at udnytte denne Dygtighed — det er efter vor Opfattelse et Forræderi mod Ungdommen, det er at benytte Ungdommen paa en ufor-svarlig Maade.

Skal man lovgive i et Land med Ret og Skel mellem Slægtledene, da er det nødvendigt, at man paa de Omraader, der fører Udviklingen fremad eller hemmer den gennem Slægtled, tager i Betragtning, om man gør Ret mod de kommende Slægter uden at forfordele de nuværende. Det er det, man tilstræber gennem Knæsætning af den Opfattelse i dansk Landbolovgivning, at Bonden i Danmark er den boende Arbejder paa Danmarks Jord; han er ikke en Grundspekulant, der skal faa det mest mulige ud af de kommende Slægters Dygtiggørelse og Tilstedeværelse, han har Interesser sammen med Arbejderbefolkningen i Danmark, og den Dag; han gaar over til at være Grundspekulant eller Kapitalfor-guder, forskertser han Muligheden for at have Førerskabet i dansk Erhvervsliv og dansk Politik.

Derfor vil jeg sige fra denne Plads til de danske Bønder, at hvis de tror, de er i Stand til politisk at gennemføre den Opfattelse i Lovgivningen og i Erhvervs-livet, at de forbeholder sig Retten til at gaa ind i den Kategori af Borgere, hvis Interesser er paa *dette* Omraade, vil deres Skæbne ubestridt blive den, at deres Indflydelse formindskes og deres økonomiske Tilstand forværres, og de faar i det lange Løb den samme Skæbne, som Godsejerne i Danmark fik, fordi de holdt sig udenfor det, der var ret og billigt.

Nej, hvis Bonden i Danmark betragter sig som den boende Arbejder, der søger at fremme Tilstande politiske og erhvervs-mæssige, der giver Løn for udført Arbejde og udvist Dygtighed, da staar han sikkert, hvis han er dygtig, og hvis han er i Stand til at hævde sig i Forhold til de andre Erhverv som den, der er Indehaver af Landets

bærende Erhverv. Da faar vi det tal-stærke og økonomisk uafhængige Landbrug, som ingen kan have noget som helst imod findes i vort Land, og som sikkert alle, der nøgternt vil vurdere vore Forhold, vil betragte som en Lykke for Landet.

Saa har jeg nogle politiske Bemærkninger at gøre angaaende Talenovre paa det jydsk Delegeretmøde. Jeg vil gerne rejse det Spørgsmaal, om det er muligt, at man fra det ærede Medlem Hr. Pinstrups og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Side tror, at man kan faa Landboreningerne og hele Partiet Venstre frem i Kamp til Modstand mod de nye Tanker og nye Ideer, der paa disse Omraader bryder frem i dansk Lovgivning.

Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Pinholt vil slutte op under den Fane. Jeg husker tydeligt, da vi blev valgt ind i den store Landbokommission i 1911, hvor det ærede Medlem Hr. Pinholt sammen med Riis-Hansen og mig formede de Landboreformer, der gik deres Sejrs-gang gennem den danske Rigsdag i 1919. Jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Pinholt, som jeg ser har forlangt Ordet, Gang paa Gang har udtrykt, at det Arbejde, der blev udført i den Landbokommission, og de Forslag, der derved blev skitseret og udformet, sikkert var Reforme, der havde den største Rækkevidde og den største Betydning af den Række af Reforme og nye Forslag, der i den senere Tid er gennemført i dansk Politik.

Jeg kan knap tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kan faa det ærede Medlem Hr. Pinholt til at slutte op i Rækken, som kæmper mod de Landboreformer, som da gennemførtes. Jeg kan heller ikke tænke mig, at en Mand som fhv. Forsvarsminister Brorsen kan slutte op i de Geledder. Jeg husker saa tydeligt og klart, at da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vilde prøve paa at formindske denne Lovgivnings Rækkevidde ved at gennemføre en Ændring i Brugen af offentlig Jord for de sønderjydske Domænegårdes Vedkommende, var det daværende Medlem Hr. Brorsen mod sit Partis Ministre, endda han selv var Partiets Formand.

Jeg nævner endvidere en Mand som Søren Svendsen, der i sin Tid var Medlem af dette Ting og Medlem af Partiet Venstre, og jeg kunde nævne en Række Mænd, der i deres politiske Arbejde og i de Debatter, der er ført om dette Spørgsmaal, har vist Sympati for og Forstaaelse af det nye, der